

Εγκωμιαστικός λόγος στον άγιο Ιγνάτιο το Θεοφόρο

/ [Πεμπουσσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](http://www.pemptousia.gr/?p=59066)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://www.pemptousia.gr/?p=59066>]

Αφού λοιπόν τελείωσε εκεί τη ζωή του, ή καλύτερα, αφού ανέβηκε στον ουρανό, επέστρεψε στη συνέχεια εδώ στεφανωμέ-νος. Διότι κι αυτό υπήρξε καρπός της οικονομίας του Θεού, το να τον επιστρέψει δηλαδή πάλι σ' εμάς και να παραδώσει τον μάρ-τυρα στις πόλεις. Διότι η Ρώμη δέχθηκε το αίμα που έσταζε από το σώμα του, ενώ σεις έχετε τιμηθεί με το λείψανό του· απολαύσατε εσείς τη φροντίδα του, απόλαυσαν εκείνοι το μαρτύριο· τον είδαν εκείνοι ν' αγωνίζεται και να νικά και να στεφανώνεται, έχετε εσείς αυτόν για πάντα· τον απομάκρυνε ο Θεός για λίγο χρόνο από κοντά σας και σας τον χάρισε με περισσότερη δόξα. Και όπως ακριβώς εκείνοι που δανείζονται χρήματα, αποδίδουν με τόκο τα χρήματα που θα λάβουν, έτσι και ο Θεός· αφού για λίγο χρόνο τον δανείσθηκε από σας και τον έδειξε στην πόλη εκείνη, σας τον επέστρεψε με μεγαλύτερη λαμπρότητα.

Διότι αποστείλατε επίσκοπο, και δεχθήκατε μάρτυρα· τον προπέμψατε με ευχές, και τον δεχθήκατε με στεφάνια· και όχι μόνο σεις, αλλά και όλες οι ενδιαμέσες πόλεις. Διότι ποιά νομίζετε ότι ήταν η διάθεσή τους βλέποντας το λείψανο να επιστρέφει; Πόση ευχαρίστηση θα καρπώθηκαν; Πόση αγαλλίαση;

Με πόσες επευφημίες θα περιέβαλαν από παντού τον στεφανωμένο; Διότι, όπως ακριβώς αθλητή γενναίο που καταπάλεψε όλους τους ανταγωνιστές του και βγήκε από το σκάμμα με λαμπρή δόξα, σηκώνοντάς τον αμέσως οι θεατές ψηλά δεν τον αφήνουν ούτε να πατήσσει επάνω στη γη, και τον μεταφέρουν στο σπίτι του σηκωτό, και τον εγκωμιάζουν με μύ-ρια εγκώμια, έτσι λοιπόν και τον άγιο εκείνον τότε υποδεχόμενές τον οι πόλεις η μία μετά την άλλη και μεταφέροντάς τον επάνω στους ώμους τους τον προέπεμψαν μέχρι αυτήν την πόλη, εγκωμιάζοντάς τον στεφανωμένο, εξυμνώντας τον αγωνοθέτη, περιγελώντας τον διάβολο, διότι το τέχνασμά του μετατράπηκε στο αντίθετο από εκείνο που επιδίωκε, και εκείνο που νόμιζε ότι θα κάνει κατά του μάρτυρα, αυτό απέβη υπέρ αυτού.

Και τότε βέβαια ωφέλησε και ανόρθωσε όλες εκείνες τις πόλεις, από τότε όμως και μέχρι σήμερα πλουτίζει την πόλη σας. Και όπως ακριβώς θησαυρός διαρκούς, αντλούμενος καθημερινά και μη εξαντλούμενος, κάνει πλουσιότερους όλους εκείνους που μετέχουν στην εξαγωγή του, έτσι λοιπόν και ο μακάριος αυτός Ιγνάτιος εκείνους που έρχονται προς αυτόν, γεμίζοντάς τους με ευλογίες, παρρησία, γενναίο φρόνημα και πολλή ανδρεία, τους αποστέλλει στα σπίτια τους.

Ας μην ερχόμαστε λοιπόν προς αυτόν μόνο σήμερα, αλλά και καθημερινά,

αποκομίζοντας πνευματικούς καρπούς απ' αυτόν. Διότι είναι δυνατό, είναι δυνατό εκείνος που έρχεται εδώ με πίστη να καρπωθεί μεγάλα αγαθά· διότι όχι μόνο τα σώματα, αλλά και οι ίδιες οι λάρνακες των αγίων είναι γεμάτες από πνευματική χάρη. Εάν δηλαδή αυτό συνέβη στην περίπτωση του Ελισαίου και νε-κρός που άγγιξε τη λάρνακα έσπασε τα δεσμά του θανάτου και επανήλθε πάλι στη ζωή, πολύ περισσότερο τώρα που η χάρη είναι αφθονότερη, τώρα που η ενέργεια του Πνεύματος είναι περισσότερη, εκείνος που θα αγγίξει λάρνακα με πίστη θα λάβει πολλή δύναμη από εκεί. Γι' αυτό και μας άφησε ο Θεός τα λείψανα των αγίων, θέλοντας να μας οδηγήσει στον ίδιο ζήλο με εκείνους και να μας προσφέρει κάποιο λιμάνι και ασφαλή παρηγοριά για τα κακά που μας συμβαίνουν πάντοτε.

Γι' αυτό παρακαλώ όλους σας, είτε κανείς διακατέχεται από υπερβολική λύπη, είτε είναι ασθενής, είτε διατελεί υπό βλαβερή επενέργεια, είτε βρίσκεται κάτω από κάποια άλλη βιοτική κατά-σταση, είτε σε πλήθος αμαρτιών, ας έλθει εδώ με πίστη και όλα εκείνα θα τα απομακρύνει και θα επιστρέψει με πολλή ευχαρίστηση, κάνοντας ελαφρότερη τη συνείδηση από τη θέα και μόνον αυτού· ή καλύτερα δεν πρέπει να έρχονται εδώ μόνο εκείνοι που βρίσκονται σε κακά, αλλά και είτε κάποιος βρίσκεται σε ευθυμία, είτε σε δόξα, είτε σε εξουσία, είτε σε παρρησία μεγάλη προς το Θεό, ούτε αυτός να μη περιφρονεί την ωφέλεια.

Διότι ερχόμενος εδώ και βλέποντας αυτόν τον άγιο θα έχει σταθερά τα καλά, πείθοντας τη ψυχή του με την ανάμνηση των κατορθωμάτων αυτού να μετριο-φρονεί, και μη αφήνοντας τη συνείδησή του να υπερηφανεύεται από τα κατορθώματά του. Και δεν είναι μικρό εκείνοι που ευημερούν να μη υπερηφανεύονται για την ευημερία τους, αλλά να γνωρίζουν ν' αντιμετωπίζουν τις ευημερίες με μετριοφροσύνη. Όστε σ' όλους είναι χρήσιμος ο θησαυρός, χρήσιμο το καταγώγιο, σ' εκείνους που διέπραξαν πταίσματα, για ν' απαλλαγούν από τους πειρασμούς, ενώ σ' εκείνους που ευημερούν, για να τους παραμείνουν σταθερά τα καλά· επίσης για τους ασθενείς για να επανεύρουν την υγεία τους, ενώ για τους υγιείς, για να μη περιπέσουν σε ασθένεια.

Αναλογιζόμενοι όλα αυτά, ας προτιμούμε από κάθε ευχαρίστηση και με κάθε ηδονή την εδώ προσέλευση, ώστε συγχρόνως και να ευφραινόμαστε και ν' αποκομίζουμε κέρδος, και εκεί να μπορέσουμε να γίνουμε ομόσκηνοι και ομοδίαιτοι με τους αγίους αυτούς, με τις ευχές τους, με τη χάρη και φιλανθρωπία του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, μαζί με τον οποίο στον Πατέρα ανήκει η δόξα και συγχρόνως και στο άγιο Πνεύμα, τώρα και πάντοτε και στους αιώνες των αιώνων. Αμήν.

*(Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου, Λόγος εγκωμιαστικός στον Άγιο Ιερομάρτυρα
Ιγνάτιο τον Θεοφόρο, Ε.Π.Ε τ. 37, αποσπάσματα)*